

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, 6.6.2007
KOM(2007)286 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

"BEDRE LOVGIVNING 2006"

**i overensstemmelse med artikel 9 i protokollen
om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet**

(14. rapport)

{SEK(2007)737}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

"BEDRE LOVGIVNING 2006"

i overensstemmelse med artikel 9 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

(14. rapport)

Denne rapport er den 14. årsberetning om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Den omhandler også de fremskridt, der er gjort med hensyn til at forbedre de reguleringsmæssige rammer i Den Europæiske Union¹.

1. BEDRE REGULERING

Reguleringsrammer, som er velgennemtænkte, klare, forståelige og så enkle som muligt, er afgørende for beskyttelse af borgernes velfærd, folkesundhed og miljøet. Samtidig sikrer det, at der er et fair marked, hvor europæiske virksomheder kan konkurrere i praksis og med innovative produkter. Det er på dagsordenen for bedre regulering både på EU-plan og på nationalt plan som et samlet forsøg fra EU-institutionernes og medlemsstaternes side, således at fordelene for de almindelige politikker kan blive størst mulige, og de omkostninger, som reglerne giver for økonomien i EU, kan blive mindst mulige.

De vigtigste mål og tiltag hvad angår bedre regulering i EU-institutionerne fremgår af Kommissionens handlingsplan om bedre regulering, der blev revideret i marts 2005², og i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, der blev undertegnet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i december 2003³.

¹ På Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992 blev det besluttet, at Kommissionen hvert år skulle forelægge Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet en rapport om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Denne forpligtelse blev indføjet i en protokol, der er tilknyttet traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i forbindelse med de ændringer, der blev indført ved Amsterdam-traktaten i 1997. Fra 1995 beskæftiger denne rapport sig også med tiltag, der kan forbedre lovgivningens kvalitet og gøre den lettere tilgængelig (den tidligere rapport findes i KOM(2005) 98 og SEC(2005) 364). Visse elementer, der bidrager til at forbedre de reguleringsmæssige rammer, behandles mere indgående i den 3. rapport om nye styreformer i EU (2004-2005) (se http://www.europa.eu.int/comm/governance/index_fr.htm).

² "Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union" KOM(2005)97, marts 2005, også kaldet "handlingsplanen". I denne meddelelse ajourføres og suppleres handlingsplanen fra 2002 ("Bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer", KOM(2002)278 af 5. juni 2002). Handlingsplanen er en opfølgning af hvidbogen om nye styreformer i EU (KOM(2001)727 af 25. juni 2001).

³ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

I november 2006 forelagde Kommissionen en strategisk revision af dagsordenen for bedre regulering⁴. Den angiver, hvilke betydelige, opmuntrende fremskridt der allerede er gjort, og hvilke udfordringer der ligger forude for EU-institutionerne og medlemsstaterne, hvis bedre regulering skal få en reel, vedvarende positiv indvirkning på erhvervsliv og borgere. De største udfordringer ligger i at forbedre kvaliteten af konsekvensanalyserne og at bruge dette instrument, når der forberedes og vedtages lovgivning; at gøre fremskridt med hensyn til at måle de administrative omkostninger og fjerne unødvendigt byrder i europæisk og national lovgivning; at fortsætte og intensivere forsøget på at fuldføre det ambitiøse program til modernisering og forenkling af hele lovgivningen; at forsætte med at screene og i givet fald tilbagetrække verserende forslag for at sikre, at Rådets og Parlamentets forslag er på linje med Kommissionens prioriteter og er ajourført; at styrke den konstruktive dialog mellem alle lovgivere på EU-plan og nationalt plan og med interessegrupper.

1.1. Kommissionens tiltag

Kommissionen har med sin institutionelle rolle som initiativtager til lovgivning et særligt ansvar for at nå frem til bedre regulering på alle tre niveauer: forberedelse, opfølgning og gennemførelse af lovgivning. Den er gået foran, når det drejer sig om bedre regulering, og har i 2006:

- udført 67 konsekvensanalyser, fået foretaget en ekstern evaluering af sit konsekvensanalysesystem og nedsat et *udvalg for konsekvensanalyse*, som er et uafhængigt organ, der skal yde støtte og kontrollere konsekvensanalyser, som udarbejdes af Kommissionens tjenestegrene
- fortsat implementeringen af forenklingsprogrammet, rapporteret om de fremskridt, der er gjort, og tilføjet mere end 40 nye punkter til programmet⁵, samt inddraget forenkling i lovgivnings- og arbejdsprogrammet for 2007⁶
- indført EU-standardomkostningsmodellen til måling af administrative omkostninger i retningslinjerne for konsekvensanalyser og foreslået, at der iværksættes et ambitiøst handlingsprogram, som skal reducere de administrative byrder i EU
- færdiggjort screeningen af verserende forslag, som går tilbage til tidligere Kommissioner og genlanceret programmet om kodificering og om ophævelse af forældet lovgivning.

Mange af disse aktiviteter styrker gensidigt hinanden og sikrer, at der er sammenhæng i dagsordenen for bedre regulering. For eksempel indgår måling af de administrative omkostninger i konsekvensanalyser, og der bliver foretaget konsekvensanalyse af forenklingsforslagene i Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram, hvor også interessegrupper bliver hørt.

⁴ KOM(2006) 689 endelig.

⁵ "Første statusrapport om strategien for forenkling af lovgivningsmiljøet", KOM(2006) 690.

⁶ KOM(2006) 629.

1.1.1. Høring af interesserede parter

I 2006 steg antallet af høringer iværksat af Kommissionen markant sammenlignet med det foregående år, idet der blev udsendt 217 meddelelser af ikke-lovgivningsmæssig art (en stigning på 28 i forhold til 2004) og 129 internetbaserede høringer (en stigning på 23) via webportalen "Kom til orde i Europa"⁷.

Som led i det europæiske åbenhedsinitiativ⁸ iværksatte Kommissionen en åben, offentlig høring om minimumsstandarder ved høring af interesserede parter⁹, som viste, at interessegrupperne normalt var positive i deres vurdering af, hvordan Kommissionen gennemfører sine høringer¹⁰. Der blev udtrykt ønske om mere feedback på de indlæg, der blev givet under høringerne, en bedre balance mellem deltagere i målrettede høringer og så korte frister som muligt. For Kommissionens tjenestegrene betyder overholdelse af minimumsstandarder for høringer en større arbejdsbyrde, men det giver også de endelige udgaver af initiativerne en merværdi.

1.1.2. Indsamling og brug af ekspertviden

Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at inddrage og udnytte ekstern ekspertviden¹¹ efter gældende principper og standarder. Det gælder især en større udnyttelse af SINAPSE (Scientific INformation for Policy Support in Europe), der er en grænseflade mellem eksperter og politiske beslutningstagere (i EU)¹². De første resultater var opmuntrende, og der bør ske en udbygning heraf i 2007. Med nye styreformer og stadig mere komplicerede politikker bliver der i det traditionelle rådgivningssystem brug for støtte fra hele EU, hurtig høring af videnskabsfolk/eksperter og en mere effektiv kommunikation mellem eksperter i hele Europa og udenfor. Det kan ske ved at udvikle og i højere grad anvende det elektroniske netværk SINAPSE.

1.1.3. Konsekvensanalyse

I 2006 blev der foretaget 67 konsekvensanalyser af Kommissionens tjenestegrene. Der var tale om konsekvensanalyse af alle større lovgivnings- og politikinitiativer i det årlige lovgivnings- og arbejdsprogram, sådan som der har været krav om siden 2005, og derudover en række "frivillige" konsekvensanalyser af andre initiativer med betydelige potentielle virkninger. Det viser sig, at konsekvensanalyser i flere og flere tilfælde har ændret markant ved fremgangsmåden og retsinstrumentets art eller har ført til, at et planlagt forslag er opgivet¹³. Kommissionen har også forbedret sin fremgangsmåde ved den integrerede vurdering af de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af forslagene og har

⁷ <http://europa.eu.int/yourvoice/>

⁸ Jf. grønbogen om det europæiske åbenhedsinitiativ: KOM(2006)194.

⁹ Disse standarder blev indført i 2003(KOM(2002) 704 af 11. december 2002).

¹⁰ Kommissionen modtog mere end 100 bidrag under høringen, og der er offentliggjort på:

<http://ec.europa.eu/comm/eti/contributions.htm>

¹¹ KOM(2002) 713 af 11. december 2002.

¹² <http://europa.eu.int/sinapse>

¹³ Se for eksempel bilaget til denne rapport, punkt 2.1.3, fodnote 18-20.

indført en metode til måling af de administrative omkostninger i sine retningslinjer for konsekvensanalyser¹⁴.

¹⁴ SEC(2005) 791.

For yderligere at forbedre den generelle kvalitet i konsekvensanalyser også i praksis oprettede Kommissionens formand et *udvalg for konsekvensanalyse*, som hører direkte under ham og er uafhængigt af Kommissionens tjenestegrene. Det gennemgår udkast til konsekvensanalyser og udtaler sig om kvaliteten heraf, og det giver råd og vejledning, når det er nødvendigt.

Der vil sandsynligvis blive tale om yderligere tiltag, som skal forbedre den generelle fremgangsmåde og hæve kvaliteten af Kommissionens konsekvensanalyser, i forbindelse med opfølgningen af den eksterne evaluering af konsekvensanalysesystemet, som blev indledt i 2006 og afsluttet i foråret 2007.

1.1.4. Valg af instrument (selvregulering og samregulering)

Kommissionen er forpligtet til, når den udarbejder forslag, at undersøge, om der er andre muligheder end den "klassiske" regulering, som er mere hensigtsmæssige til at nå målene i traktaten med¹⁵. For at tilskynde til, at der bruges andre former for reguleringsinstrumenter, har Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) i fællesskab udviklet en database med "selvregulering og samregulering i EU"¹⁶. Med den bliver det lettere at udveksle oplysninger og identificere bedste praksis, hvad angår initiativer til selv- og samregulering med en EU-dimension (dvs. at der er involveret mere end en medlemsstat). Hovedformålet med basen er at tilskynde private parter til at udvikle eller forbedre selvreguleringsordninger og støtte dem heri, og den kan også være en hjælp for dem, der er ansvarlige for udformning af samregulering. Samtidig foretog Kommissionen en høring af interesseparter om, hvordan selvregulering og samregulering kan anvendes bedst muligt som led i konsekvensanalyser, og organiserede også rundbordsmøder og foretog undersøgelser¹⁷.

På sektorplan blev der i 2006 indført en række vigtige selv- og samreguleringsmekanismer. Kommissionen opfordrede til, at der bliver udviklet særlige adfærdskodekser på fællesskabsplan og/eller medlemsstatsplan. I mange retsakter er der også bestemmelser om mere samregulering med interesserede parter¹⁸. I 2006 var der dog også nogle tilfælde, hvor erhvervslivet ønskede, at praksis med selvregulering blev omdannet til ordninger med samregulering eller endog klassisk lovgivning¹⁹. Kommissionen vil gerne pointere, at der er et potentiale i andre former for regulering, men erkender også, at forordninger i mange tilfælde er den enkleste måde at nå EU's mål på og give retssikkerhed for erhvervsliv og borgere.

¹⁵ I retningslinjerne om konsekvensanalyse stilles der krav om, at det skal undersøges, om der kan benyttes andre reguleringsinstrumenter.

¹⁶ <http://www.eesc.europa.eu/smo/prism/presentation/index.asp>

¹⁷ Se for eksempel "Selvregulering i reklamebranchen i EU: En rapport med nogle af de emner, der blev drøftet mellem interesserede parter, juli 2006

(http://ec.europa.eu/consumers/overview/report_advertising_da.pdf), "Self and co-regulatory practices in the European Union", oktober 2006

(http://europa.eu.staging.entrc.ec.eu.int/enterprise/regulation/better_regulation/docs/simplification/Final-report-SCR2.pdf), eller "Study on co-regulation measures in the media sector" (http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/info_centre/library/studies/index_en.htm#finalised).

¹⁸ Se for eksempel bilaget til denne rapport, punkt 2.1.4.

¹⁹ Det var for eksempel tilfældet, da European Fruit Juice Association (AIJN) ønskede, at der i EU-lovgivningen skulle indføres en norm for frugtjuice, som allerede var fastlagt i en frivillig praksiskodeks for AIJN-medlemmer, som blev vedtaget under gennemførelsen af Rådets direktiv 2001/112.

1.1.5. At mindske de administrative omkostninger, der skyldes EU-lovgivning

Ud fra det forberedende arbejde, der blev udført i 2005, har Kommissionen indført en fælles metode til vurdering af administrative omkostninger ved (forslag til) lovgivning. Denne EU-standardomkostningsmodel er blevet anvendt på en række konsekvensanalyser, som der er blevet lavet udkast til eller er færdiggjort siden marts 2006. Kommissionen vil fortsætte med sine bestræbelser på at nå den størst mulige metodiske konvergens med og blandt medlemsstaterne.

I den strategiske gennemgang af bedre regulering og det hertil knyttede arbejdsdokument om "Måling af administrative omkostninger og reduktion af administrative byrder i Den Europæiske Union" fra november 2006²⁰ meddelte Kommissionen, at der for 2007 ville komme en handlingsplan til reduktion af administrative byrder, og Rådet blev opfordret til at fastsætte et sæt fælles mål om en reduktion på 25 %, som skal nås af EU og medlemsstaterne inden 2012. Kommissionen meddelte, at den som det første ville starte med en omfattende måling af de administrative byrder i udvalgte prioriterede områder og foreslå en række tiltag i hasteprocedure, som vil kunne vise, hvordan den administrative byrde kan reduceres, uden at det går ud over de overordnede politiske mål i den pågældende lovgivning.

1.1.6. Screening og tilbagetrækning af verserende lovforslag

Som led i arbejdet med bedre regulering screener Kommissionen jævnligt lovforslag, der er til behandling hos lovgiveren, for at kontrollere, om de stadig er relevante og tidssvarende. I 2006 færdiggjorde Kommissionen en screening af alle verserende forslag, som var vedtaget af tidligere Kommissioner. Som et resultat af screeningen fra 2005 af 183 verserende forslag fra før 2004 blev 68 forslag trukket tilbage i 2006. Samme år screenede Kommissionen mere end 80 andre verserende forslag, som den havde vedtaget i 2004, inden den nuværende Kommission tiltrådte den 22. november 2004, og besluttede at trække endnu 10 forslag tilbage. Disse forslag indgår i Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007²¹. I overensstemmelse med artikel 32 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen (maj 2005) er Parlamentet blevet underrettet om, at Kommissionen har til hensigt at trække disse forslag tilbage, og at det vil få virkning med offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Kommissionen anbefaler, at alle nye Kommissioner gør det samme inden for de første måneder efter tiltrædelsen for at se, om tidligere vedtagne forslag stadig er på linje med prioriteterne, og for at bekræfte, at den fastholder det politiske ejerskab af disse forslag.

1.1.7. Forenkling og ajourføring af fællesskabsretten

Fra det treårige rulleprogram om forenkling, som blev forelagt i oktober 2005²², har Kommissionen i 2006 vedtaget 27 af de emner, der var planlagt for 2006, og 6 af de emner, der var overført fra 2005. Andre 23 initiativer, der var planlagt for 2006, blev udsat til 2007, således at der kunne foretages flere analyser til at støtte disse forslag.

²⁰ KOM(2006)691.

²¹ Bilag 4 til dokument KOM(2006)629 af 24.10.2006.

²² KOM(2005)535.

Som led i den strategiske revision af bedre regulering forelagde Kommissionen i november 2006 den første statusrapport om strategien til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer²³ og annoncerede 43 nye initiativer, som skulle fremme det ambitiøse rulleprogram om forenkling dækkende perioden 2006-2009. For første gang er der medtaget 47 større forenklingsinitiativer i Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007. Rapporten giver også et opdateret program til færdiggørelse af kodificeringen af lovgivningen inden 2008.

Men for at implementeringen af forenklingsprogrammet kan lykkes, og det kan ske i tide, kræver det en grundig høring af interesseparter, vurdering af de sandsynlige konsekvenser af initiativerne og delt ansvar med lovgivere på fællesskabsplan og nationalt plan. På EU-plan bør den interinstitutionelle dialog fortsætte, således at forenklingsforslag kan blive vedtaget hurtigere. I medlemsstaterne må der udvikles nationale forenklingsprogrammer, så det kan undgås, at de positive virkninger af forenklet EU-lovgivning ophæves af dårlige nationale regler, som slet ikke er tilpasset.

1.1.8. Kontrol med anvendelsen af EU-retten

En korrekt anvendelse af EU-retten er vigtig for at kunne nå målene om bedre regulering. En forenkling og forbedring af reguleringsrammerne kan kun give de forventede fordele for erhvervsliv og borgere, hvis medlemsstaterne gennemfører EU-retten hurtigt og korrekt²⁴. For at undgå problemer som følge af manglende gennemførelse, der kan føre til overtrædelsessager, skal Kommissionens tjenestegrene ifølge retningslinjerne for konsekvensanalyse tage potentielle vanskeligheder med gennemførelse i betragtning, når de forbereder lovforslag. Endvidere arbejder Kommissionen på at tilpasse sine kontrolmetoder i samarbejde med medlemsstaterne. Det indebærer, at der skal opstilles sammenligningstabeller, som viser, hvilken forbindelse der er mellem bestemmelser i direktiver og nationale regler, og at der sker en fuldstændig implementering af det elektroniske system til underretning om nationale gennemførelsesforanstaltninger. Systemet har været fuldt ud indført i alle medlemsstater siden begyndelsen af 2006, og Kommissionen forsøgte på forskellige måder at få øget brugen heraf i 2006.

1.2. Tiltag fra EU-institutionerne, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget

Bedre regulering og implementering heraf var en prioritet for alle institutioner i 2006. Ud over Kommissionen var det især Europa-Parlamentet, der arbejdede aktivt hermed. Det afholdt en plenardiskussion i april, og i maj 2006 vedtog det en pakke med fem beslutninger om bedre regulering, hvori der indgår en bred vifte af forslag til tiltag og forbedringer af eksisterende værktøjer og procedurer. De var hovedsageligt rettet til Kommissionen, men også til Rådet og til medlemsstaterne.

Som svar på Europa-Parlamentets opfordring til at styrke kvalitetskontrollen af Kommissionens konsekvensanalyser meddelte Kommissionens formand, at der ville blive foretaget en uafhængig kvalitetskontrol under hans personlige myndighed, hvilket førte til, at Kommissionen oprettede Udvalget for Konsekvensanalyse i november 2006.

²³ KOM(2006)690.

²⁴ Se årsrapporten om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten for 2005, KOM(2006)416.

I 2006 fik den interinstitutionelle "fælles indstilling til konsekvensanalyse"²⁵, som var blevet forhandlet i november 2005, også politisk tilslutning fra Europa-Parlamentet²⁶. Den kom som svar på en bestemmelse i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2003 og indeholder regler om, hvordan Kommissionens konsekvensanalyser skal benyttes i lovgivningsprocessen og om Europa-Parlamentets og Rådets egne konsekvensanalyser af deres væsentlige ændringsforslag.

Både Parlamentet og Rådet har optrappet brugen af Kommissionens konsekvensanalyser, når de gennemgår Kommissionens forslag, hvorved konsekvensanalyse bliver et værktøj, der kan sikre, at politiske beslutninger bliver truffet i lyset af de bedst tilgængelige oplysninger om potentielle virkninger. Under det østrigske formandskab udarbejdede Rådet vejledende retningslinjer for parterne i, hvordan konsekvensanalyser skal behandles i Rådet²⁷. Parlamentet og parlamentsudvalgene anmoder i stigende grad om, at der bliver foretaget undersøgelser og konsekvensanalyser af visse emner²⁸ eller væsentlige ændringer²⁹ til Kommissionens forslag. Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg tog også aktiv del i debatten om bedre regulering i 2006, især i spørgsmål om subsidiaritet. Regionsudvalget ønskede, at lokale og regionale myndigheder systematisk blev hørt og inddraget i Kommissionens konsekvensanalyse for at sikre, at de finansielle og administrative byrder, som pålægges de lokale og regionale myndigheder, når de skal gennemføre EU-lovgivning, står i et rimeligt forhold til målene for EU's tiltag. Med henblik herpå oprettede Regionsudvalget i 2006 et net til overvågning af subsidiaritet³⁰, der kunne bruges til udveksling af oplysninger mellem europæiske aktører om de af Kommissionens forslag, der ville få betydning for lokale og regionale myndigheder og de politikker, som de er ansvarlige for. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog i 2006 på eget initiativ en rapport om EU og praksis i national forvaltning, og EØSU's Markedsobservatorium indledte arbejdet med at få inddraget sociale konsekvenser i Kommissionens konsekvensanalyser, og der forventes at foreligge resultater i 2007.

2. ANVENDELSE AF SUBSIDIARITETSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Kommissionen forsøger fortsat at se, hvordan det kan gøres mere klart, hvordan de foreslåede foranstaltninger stemmer overens med begge principper, både i konsekvensanalyser og i begrundelser³¹. I maj 2006 besluttede Kommissionen, at nye forslag og høringsdokumenter skulle fremsendes direkte til de nationale parlamenter, som skulle melde tilbage for at forbedre den politiske beslutningsproces³². Dette blev hilst velkommen af Det Europæiske Råd i juni 2006. Stats- og regeringscheferne bad Kommissionen om at tage nøje hensyn til kommentarer fra de nationale parlamenter, især hvad angår principperne om subsidiaritet og proportionalitet.

²⁵ Den havde allerede fået tilslutning fra Rådet og Kommissionen i slutningen af 2005.

²⁶ Rådets dokument nr. 14901/05.

²⁷ Rådets dokument nr. 9382/06 af 15.5.2006.

²⁸ For eksempel inddragelse af sociale konsekvenser i Kommissionens konsekvensanalyser.

²⁹ For eksempel ENVI-Udvalgets konsekvensanalyse af ændringsforslagene til forslaget til et direktiv om luftkvalitet.

³⁰ http://www.cor.europa.eu/en/activities/sub_mon.htm.

³¹ I december 2003 besluttede Kommissionen at fastlægge et standardformat for begrundelser, som skulle ledsage alle Kommissionens lovforslag, for at forbedre struktur og indhold heraf; jf. C(2003)4555, vedtaget af Kommissionen den 13. december 2003.

³² "En dagsorden for EU's borgere – Et resultatorienteret Europa", KOM(2006) 211.

Som i de tidligere år har Europa-Parlamentet og Rådet forelagt relativt få ændringsforslag til Kommissionens forslag, der eksplicit henviser til subsidiaritet og proportionalitet³³. Langt størstedelen af udtalelserne fra Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg indeholder ingen kritik af anvendelsen af subsidiaritetsprincippet. Der var lidt oftere tale om problemer med proportionalitet. Det var også konklusionen på de to test, der blev foretaget af Regionsudvalgets net til overvågning af subsidiaritet³⁴. I mange af udtalelserne fra de nationale parlamenter blev Kommissionen bedt om at give mere præcise argumenter eller om at underbygge argumenterne med mere detaljerede oplysninger. I et fåtal af dem var det anført, at de forslag, som Kommissionen havde fremsendt, i visse henseender blev anset for at gå imod principperne. Kommissionen besvarer alle disse indlæg hver for sig.

De forskellige synspunkter viser, at der er behov for en fælles forståelse af, hvilke betingelser der er gældende for de to principper defineret i traktaten. Kommissionen håber, at anvendelsen af standardspørgsmål ved udarbejdelse af begrundelser, der ledsager Kommissionens forslag, vil bidrage til en sådan forståelse³⁵. Med en mere ensartet fortolkning vil man kunne undgå forveksling med for eksempel princippet om "overdragelse af kompetence" og misforståelser, som ind imellem fører til en opfattelse af, at det er subsidiaritetsprincippet, der er tilsidesat.

Hvad angår efterfølgende domstolskontrol i 2006 er subsidiaritetsprincippet blevet nævnt i to domme afsagt af Retten i Første Instans, hvilket bekræftede tidligere retspraksis. I ingen af tilfældene fandt Retten, at subsidiaritetsprincippet var blevet tilsidesat³⁶. Ingen af de domme, som var afsagt af Domstolen og Retten i Første Instans inden 31. december 2006, konkluderede, at subsidiaritetsprincippet var blevet tilsidesat, eller at princippet ikke var blevet tilstrækkeligt tilgodeset.

I flere domme blev det undersøgt, om der var sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, og i nogle tilfælde blev fællesskabsforanstaltninger af den grund annulleret helt eller delvis. For eksempel udtalte Domstolen i sag C-310/04, Spanien mod Rådet, vedrørende en rådsforordning om ændring af støtteordningen for bomuld, at der manglede "de tilgrundliggende faktiske forhold, der skulle tages i betragtning til støtte for de foranstaltninger i denne retsakt, der anfægtes, og som udøvelsen af deres skønsbeføjelse afhang af"³⁷. Domstolen fandt, at proportionalitetsprincippet var blevet tilsidesat og annullerede den pågældende retsbestemmelse.

³³ For eksempel henviste Parlamentet i 2006 eksplicit til principperne om subsidiaritet og proportionalitet i 11 betænkninger om forslag til retsakter og 3 betænkninger, der ikke vedrører forslag til retsakter.

³⁴ Regionsudvalget gennemførte disse test på forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (KOM(2006)479) og på meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer (KOM(2006)481). Regionsudvalget offentliggør resultaterne i 2007.

³⁵ Se bilag 3 til Kommissionens arbejdsdokument, som er vedlagt denne meddelelse.

³⁶ Se sag T-168/01 GlaxoSmithKline Services mod Kommissionen, dom af 27. september 2006, endnu ikke offentliggjort, præmis 196 ff. og sag T-253/02 Chafiq Ayadi mod Rådet, dom af 12. juli 2006, endnu ikke offentliggjort, præmis 105 ff. (verserende appel, sag C-403/06P).

³⁷ Dom af 7. september 2006, præmis 123.

BILAG: *Kommissionens lovforslag, høringsdokumenter og rapporter:*

